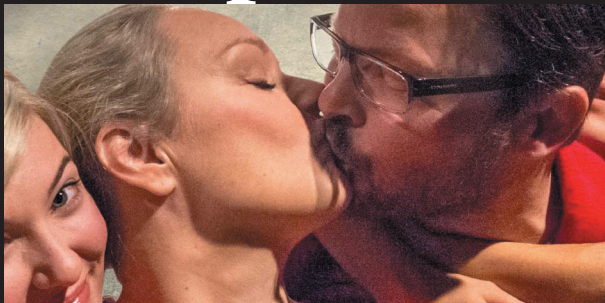

Paha äiti puoli

ntamo

Kirsi Porkka ja Marina Meinander

Kansallisteatteri

Paha äitipuoli

Näytelmän oikeuksia valvoo Agency North.

© 2016 Kirsi Porkka ja Marina Meinander
ISBN 978-952-215-637-2

ntamo | Kansallisteatteri 3/2016

Ulkoasu Make Copies

Kannen kuva Tuomo Manninen

Valmistaja BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

2016
ntamo
www.ntamo.net

Paha äiti puoli

ntamo

Kirsi Porkka ja Marina Meinander

Kansallisteatteri

Ensi-ilta Kansallisteatterissa 18. helmikuuta 2016

Henkilöt

SARI, 40v

OTSO, 45v

ROOSA, Sarin tytär, 13 v

ROSA, Otson tytär, kohta 15 v

AGNETA, Otson ex-vaimo, 45 v

MIRJAMI, Sarin äiti, Roosin mummi, tuore leski, 65 v

Prologi

Video.

SARI

Niin... perhe. Mä aattelen, et meidän perheeseen kuulut sinä ja minä.

ROOSA

Ei isä?

SARI

Esa? No ei. Me erottiin kuiteskin jo silloin ku sä olit ihan pieni. Viis.

ROOSA

Eikä Helena? Tai mun pikkuveli, Veeti?

SARI

No ei.. En mä tiedä kuuluuks ne enää Esankaan perheeseen. Eiks ne eronnu?

ROOSA

Joo.

Tauko.

ROOSA

Haluisitsä rakastuu?

SARI

Näytätsä tän sun luokalle? Moi, täällä Roosan äiti, olisko kenenkään iskä vapaana...

Nauravat.

SARI

Leikkaa toi. Mut... Kyllä kaksikin ihmistä voi olla perhe.

Roosa katselee videota pimeydessä. Sammuttaa sen sitten. Katsoo yleisöä. Menee.

Ensimmäinen näytös

1. kohtaus

Otson kotona.

Vaatteita läjissä lattialla. Nelikymppinen Sari hiippailee lakanaan kääriytyneenä asunnossa, ja etsii vaatteitaan. Varoo synnyttämästä ääntä. Löytää alushousunsa. Ja rintaliivinsä. Pukeutuu nopeasti. Puhelin alkaa soida, Sari ryntää kassilleen ja sammuttaa sen. Kuuntelee. Ei ääntä talossa. Huh. Sari soittaa puhelimellaan, puhuu hiljaa puhelimeen.

SARI

Huomenta. Mä tarvitsen taksin osoitteeseen.... Hetki pieni.

Sari tajuaa, että ei tiedä osoitetta. Löytää pöydältä kirjekuoren.

Kirjastokatu 16. Ai ei Helsingissä vai? Nii just. Vaan missä? Järvenpää. Kiitos.

(Soittaa uudestaan.) Huomenta, saisinko Järvenpään taksiin. Joo, voit yhdistää suoraan. *(Odottaa.)*

Hei mä tarvitsisin taksin osoitteeseen Kirjastokatu 16. Kiitos.

Otso tulee lakanaan kääriytyneenä keittiöön. Sari piilottaa nopeasti puhelimensa.

OTSO

Huomenta.

SARI

Huomenta.

OTSO

Kahvia?

SARI

Ei kiitos, mun täytyy varmaan tästä...

OTSO

Hei, älä vielä lähde. Mä läpäisin kuitenkin kaikki testit.

SARI

Mitkä... testit?

OTSO

Sä puristit pariakin miestä pakaroista. Mä voitin.

SARI

Mä oon pahoillani, jos...

OTSO

Sä sanoit, että sun luokse mä voin lähteä yöksi.

Sari nieleskelee tätä.

OTSO

Et kai sä aikonu hiipiä salaa ulos?

SARI

En. En tietenkään.

OTSO

Olis aika kylmäävä palaute yhteisestä yöstä. Nainen soittaa taksin ja häipyä sanomatta mitään.

SARI

Mmmm.

Tauko.

SARI

Tiedätsä yhtään missä... missä mun hame on?

OTSO

Kyllä se jossain täällä on...

Alkaa etsiä.

Kivat viiskymppiset. Kukaan ei puhunu kuolemasta. Mikä siinä on, kun nykyisin viiskymppisissä aina joku alkaa puhua kuolemasta?

SARI

Me... oltiin samoissa juhlissa?

OTSO

Joo.

SARI

Ja lähetettiin... lähetettiin sieltä tänne?

OTSO

Joo.

SARI

Kahestaan?

OTSO

Etsä muista?

SARI

Ja sun nimi oli...?

OTSO

Sika.

Sä et todellakaan muista?

SARI

Aika vähän... Sä... sä tiedät mun nimen?

OTSO

Sari.

SARI

Jyrki?

OTSO

Ei.

SARI

Antti?

Otso pudistaa päätään.

OTSO

Yhden pisteen vihje. Se on eläimellinen. Puhuttiin eilen, et onneksi ei sika.

Otso.

SARI

Otso. Joo. Sori.

OTSO

Täällä!

Otso löytää hameen. Sari ojentaa kätensä ottaakseen. Otso vetääkin takaisin, eikä anna hametta.

OTSO

Lähe mun kanssa kahville.

Tauko.

Ulkona tööttää taksi. Otso katsoo ikkunasta.

OTSO

Tuol on taksi?

SARI

Nii... Oisko naapuri tilannu? Voisin ottaa sen hameen nyt...

Otso ei anna.

OTSO

Kukaan ei tiedä että sä oot täällä.

SARI

Ei.

OTSO

Kukaaan ei osaa etsiä sua täältä.

SARI

Ei varmaan.

OTSO

Mä otan sut vangiksi.

SARI

Kukaan ei maksa musta lunnaita.

OTSO

Ei kukaan?

SARI

Ehkä mun äiti. Mut sillä ei oo rahaa.

Otso antaa hameen.

Paha äitipuoli kysyy, millä ehdoilla kahden perheellisen, aikuisen ihmisen rakkaus on mahdollista. Näytelmä kuvaa uusperheen elämää terävänäköisesti, hauskasti, viiltävästi ja inhimillisesti. Se kertoo vanhemmuudesta aikana, jolloin koko sukupolvi tuntee syyllisyyttä siitä, millaisen maailman he tulevat jättämään lapsilleen.

